

Projekt ke Světovému dni výživy

Týden s dědečkem Bramboráčkem a brambůrkou Kordulkou

Koulela se ze dvora ,
tákhle velká brambora.
Neviděla, neslyšela,
spadla na ni závora.
Co koukáš, ty bramboro!
Na tebe, ty závoro!
Kdyby tudy přešel vlak,
byl by z tebe bramborák.

Touto básničkou začínal náš projekt ke Světovému dni výživy s názvem Týden s dědečkem Bramboráčkem a brambůrkou Kordulkou. Proč brambory? Protože k podzimu přece patří. Abychom na nic nezapomněli, připravovali jsme se již týden dopředu. Děti si donesly z domu 2 brambory, jednu na tvoření, druhou na bramborové tiskátko. Na vycházkách jsme sbírali přírodniny

(kukuřici, šípky, traviny, žaludy aj.),

pondělí 3.10. 2011 mohlo

motivováno dědečkem

brambůrkou

království. Dědeček

Kordulka byla pyšná

jejím království

tak se jednoho dne

království všichni

Bramboráčkovi.

smutno a rozhodla se, že se

nebude pyšná, aby nezůstala ve

chvíli pro naše tvoření. Před školičkou byly připravené přírodniny, párátka, špejle, bramborová tiskátka,

barvy, tavící pistole a hlavně děti. Tvořili jsme ve skupinkách. Mladší děti vyráběly z brambor ježečky

pomocničky a sluníčka, aby bylo v království teplo a veselo, starší děti tvořily kamarády pro Kordulku a

obrázky tiskané na plátno bramborovými tiskátky. Děti z Berušek tiskaly traktor na poli, Kuřátka draka v

oblacích a Koťátka ježka pod stromem. Paní učitelky také samozřejmě pomáhaly. Tu něco přilepit, tu

připíchnout.

Bramborové kamarády a ježečky děti vystavily před školičku. Sluníčka a obrazy do Domečku chytré sovičky Júlly.

něco donesly také paní učitelky. V

vše vypuknout. Děti byly

Bramboráčkem a

Kordulkou, kteří měli svá

byl hodný král,

princezna, se kterou v

nikdo nechtěl být. A

stalo, že z Kordulčina

odešli k dědečkovi

Kordulce začalo být

polepší. Slíbila dětem, že už

svém království sama. A to byla

Další den si děti povídaly se svými učitelkami ve třídách o bramborách, o tom, co se dá z nich uvařit, jak to bylo dříve, když se vybíraly na podzim brambory apod.

Ve středu dědeček Bramboráček vyhlásil bramborovou olympiádu, aby si obě království poměřily své síly a staly ze z nich kamarádi. Děti se nemohly dočkat, až dědeček olympiádu odstartuje. Konečně nastala chvíle soutěžení. Byli jsme rozděleni po třídách a každá učitelka měla skupinku dětí. Ty nosily pytel s bramborami na zádech přes překážky, vozily brambory v korbičce po vytčené trase, přenášely brambory z košíku do košíku, krmily šaška hodem brambory do jeho pusy a břicha, trefovaly hokejkou brambory do branky a přenášely bramboru na lžičce přes lavičku. Za každý splněný úkol dostaly na kartičku razítko.

Po ukončení olympiády čekala na děti zasloužená odměna. Sešli jsme se v domečku sovičky Jůly, kde se děti posilily bramborovou polévkou z kotlíku, kterou jim uvařily paní kuchařky, a pečenými bramborami z popela, které připravily paní uklízečky, zatímco děti se zápalem soutěžily. Brambory dětem moc chutnaly. Na závěr bramborového soutěžení byly všechny děti vyhlášeny vítězi a na památku dostaly pamětní list a sladkou odměnu. Celý den se nesl v duchu brambor a i paní kuchařky připravily samé bramborové dobroty. Děti posvačily bramborový koláč, k obědu jim paní kuchařky kromě

bramboračky uvařily francouzské brambory a odpoledne byly vykrajované a upečené dobrůtky z bramborového těsta. Všem nám moc chutnalo. Však jsme si to zasloužili.

Na konci týdne nás čekala exkurze do firmy Fritagro v Nížkově, kde se vyrábí bramborové hranolky a lupínky. V pátek po ranní svačince jsme nasedli do autobusu, který pro nás přijel ke školičce a vyrazili jsme do Nížkova. Všichni jsme se moc těšili. Uvítal nás pan ředitel, který nás bramborárnou provázel. Ukázal nám, kde se brambory přebírají na velké a malé, umývají, třídí, kudy cestují ke strojům, které z nich vyrobí hranolky a lupínky. Na děti čekalo překvapení. Každá třída dostala na ochutnávku hranolky, na kterých si děti samozřejmě pochutnaly. Talíře byly za chvíli prázdné. Ze stran učitelek však zazněla k dětem i informace, že hranolky nelze jíst stále, i když jsou dětmi tak oblíbené, ale jen vyjimečně právě

z důvodu jejich smažení. Posilněni bramborovou dobrůtkou jsme se ještě podívali, jak se hranolky a lupínky suší, smaží a balí do pytlů a nakonec na nás fouknul chlad z mrazírny, kde se vše zamrazí. Brr, to byla zima. Pan ředitel se s námi rozloučil a my jsme se vydali na zpáteční cestu, kde na nás čekal dobrý oběd.

Celý týden utekl jako voda. Děti si snad odnesly spoustu poznatků a zážitků.

Za rok zase nashledanou, třeba v jiném království.